

Sygn. akt I CNP 60/15

## POSTANOWIENIE

Dnia 20 lipca 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Zawistowski

w skargi R.W. o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu  
Apelacyjnego w (...)  
z dnia 6 maja 2015 r., sygn. akt VI ACa (...), wydanego w sprawie  
z powództwa R. W.  
przeciwko A. L. W.  
o rozwód,  
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 20 lipca 2016 r.,

**odmawia przyjęcia skargi do rozpoznania.**

## UZASADNIENIE

Skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 6 maja 2015 r., wniesiona przez powoda, została oparta wyłącznie o zarzuty naruszenia przepisów postępowania. Pozostają one w związku z przebiegiem postępowania dowodowego przed sądem drugiej instancji.

Przy ocenie istnienia podstaw do przyjęcia skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia istotne jest, że w judykaturze przyjmuje się, iż orzeczeniem niezgodnym z prawem w rozumieniu art. 424<sup>1</sup> jest tylko takie orzeczenie, które jest niewątpliwie sprzeczne z zasadniczymi i nie podlegającymi różnej wykładni przepisami, ogólnie przyjętymi standardami rozstrzygnięć albo orzeczenie wydane w wyniku rażąco błędnej wykładni prawa lub jego niewłaściwego zastosowania. Z tego względu naruszenie prawa stanowiącego podstawę skargi musi mieć zatem charakter kwalifikowany i być oczywiste. Te kryteria oceny niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia nie mogą być odniesione do zaskarżonego wyroku Sądu Apelacyjnego w (...) , którego przedmiotem było powództwo w sprawie o rozwód. Uzasadnienie zarzutów skargi powoda i stanowisko Sądu Apelacyjnego wyrażone w uzasadnieniu jego wyroku nie wskazują na możliwość stwierdzenia naruszenia przepisów postępowania znajdujących zastosowanie w sprawie i powołanych przez skarżącego, w stopniu oczywistym i rażącym oraz nie dają jednoznacznie podstaw do uznania, że zaskarżony wyrok jest orzeczeniem niezgodnym z prawem w rozumieniu art. 424<sup>1</sup> k.p.c.

Z tych względów skargę należało uznać za oczywiście bezzasadną w świetle art. 424<sup>9</sup> k.p.c. Dlatego też Sąd Najwyższy odmówił jej przyjęcia do rozpoznania.

